

KA oko kojih se vrti i na koje se svodi čitava problematika knjige. Za pojedina pitanja opstoji pojedinačna literatura.

Zbog toga je i pisac ove knjige s punim pravom uputio čitatelje na pojedine knjige u kojima se pitanje obrađuje šire i dublje. Makar kod nas i nema mnogo pisaca na koje je autor knjige mogao uputiti, ipak je on to učinio s velikom pažnjom i time dokazao da moramo voditi računa o knjigama koje se kod nas pojavljuju, a ne živjeti samo od uvozne robe, možda i ondje gdje nije potreba.

Ne zalazeći u pojedina pitanja, mora se reći da je knjiga napisana s poznatim pozitivnim karakteristikama piševim. Tu je uravnoteženo mišljenje, solidno obrazloženje, jasno iznošenje građe, tako da studentima i profesorima knjiga može biti doista od velike koristi. Potrebno je da imamo jasne pojmove, jer živimo u eri »izgubljene riječi« i nekog skepticizma. I s te strane piscu ide posebna pohvala.

J. K.

PRIZORI IZ ŽIVOTA ISUSOVA — strip, izdaje Hrvatsko književno društvo sv. Ćirila i Metoda. Crteži Vladimira Fresla, tekst Jurja Vandekara.

Možda će se netko začuditi što je-dna teološka revija donosi recenziju ove slikovnice. Tim bi se čuđenjem zadržao. Ima više razloga zbog kojih ovakva izdanja treba pohvaliti i preporučiti.

U prvom redu treba istaknuti da je Krist govorio u slikama, simboli-ma, primjerima. Želio je da ga svi shvate. Zbog toga se nije služio apstraktnim izrazima, zamršenim umovanjem. Jednostavan je kao što je jednostavna mudrost, svetost i svaka prava veličina.

Uostalom, Krist je želio koristiti ljudima, a ne sebe nametati drugima ovijanjem svojih misli u misterioznost. Tako čine ljudi, oni koji su i sami zamršeni ili koji žele da se sakriju u mutno ne bi li time izazvali

divljenje kod neupućene svjetine. Tko istinski želi drugima pomoći, prva mu je dužnost da govori jasno.

Ako su u pitanju djeca, načelo primjerenosti naređuje da se njima nauka prikazuje u slikama, jer ih slikovitost zanima, privlači njihovu pažnju. Zbog toga je ovo izdanje vrlo akomodirano dječjoj psihologiji. Katehete bi se morali služiti ovakvim prikazivanjem vjerskih istina, u ovom slučaju Kristova života, da se one dublje utisnu i duže zadrže u dječjem pamćenju. Apstraktnost djecu otuđuje od slušanja Božje riječi.

D. N.

Dr. JORDAN KUNIČIĆ: Kršćanska pedagogija, izdala Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1970, »Priručnici« sv. 2, str. 5—205.

»Stoljetni opstanak i božanska misija Katoličke crkve daju joj pravo i nameću joj dužnost« da u pitanju pedagogije dadne svoje mišljenje i svoju nauku, piše dr. Kuničić i zbog toga u ovom svom priručniku lijepo uklapa opća načela odgoja u teološku atmosferu, atmosferu spasenja.

Dr. Kuničić je knjigu podijelio na slijedeća poglavlja, dijelove: I. Uvodna rasprava, II. O odgoju općenito, III. Odgojne vrednote, IV. Pedagoške antinomije, V. Odgojni čin, VI. Odgojni faktori, VII. Samoodgoj i Dodaci s poglavlja: 1. Kroz povijest profane pedagogije, 2. Kratak prikaz kršćanske pedagogije, 3. Psihologija u službi pedagogije; zatim sve to primjenjuje na predškolsko doba, školsko doba, doba mladosti, muževno doba i starost.

Pedagogija (praktično vođenje), pedagogika (nauka o tome) hoće nas uvesti u najdelikatnije područje — u vodstvenu zbilju, u kojoj će doći do izražaja ono pozitivno u čovjeku. Zbog toga i Crkva želi da na tom području dođe do izražaja ono kršćansko u čovjeku. To nije ni lako ni jednostavno, osobito ako se u tom odgoju hoće istaći ono nadnaravno: čovjek je dijete Božje!

U tom se opažaju eminentne teškoće čovjekove, mane povezane kod čovjeka s istočnim grijehom, ali i he-